

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . . \$7.00

GLAS NARODA

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal holidays.
75,000 Readers.

List slovenskih delavcev v Ameriki.

TELEFON: CHelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

TELEFON: CHelsea 3-3878

NO. 43. — ŠTEV. 43.

NEW YORK, SATURDAY, FEBRUARY 20, 1932. — SOBOTA, 20. FEBRUARJA 1932

VOLUME XXXX. — LETNIK XXXX

KITAJCI SO ZAVRNILI JAPONSKI ULTIMATUM

JAPONCI BODO NAJBRŽE UDRLI PREKO NEVTRALNE ZONE, IZ KATERE BEŽE TUJCI

Ameriške čete so med dvema ognjema. — O b e stranki sta izjavili, da bosta štiti tujezemsko naselbino. — Kitajci so odgovorili na japonski ultimatum s topovskimi strelji. — Tisoč kitajskih bolnikov je bilo odvedenih iz St. Lukas bolnišnice na varno. — V ozemlje, ki ga stražijo Amerikanci, je padlo nad sto streljav.

SANGHAJ, Kitajska, 20. februarja. — Danes so začeli ameriški prebivalci mednarodne naselbine zapuščati ogroženo ozemlje, kajti intenzivno streljanje v Čapej okraju jih je potrdilo v domnevi, da so odgovorili Kitajci na japonski ultimatum s topovskimi strelji. Streljanje se je že včeraj začelo, in inozemski diplomatje so izgubili vse upanje, da bo mogoče spor mirnim potom uravnati.

Kitajci s izborna pripravljene, dočim imajo Japonci poleg infanterije, artilerije ter zrakoplovov še bojne ladje na razpolago.

Japonci so zahtevali v ultimatu, naj Kitajci zapuste svoje postojanke pri Čapeju, Woosungu in Kiangwanu ter naj se umaknejo dvanajst milj proti zapadu, da njihovi izstrelki ne bodo več dosegli inozemske naselbine.

Rok dvanajstih ur je potekel, ne da bi se Kitajci ganili. To ni bilo nič nepričakovanega, kajti Japonci so že vnaprej vedeli, da Kitajci ne bodo ugodili zahtevam njihovega ultimata.

Ameriški generalni konzul Cunningham je naročil policistom in ognjegascem, naj spravijo na varno na stotine Amerikancev, ki se nahajajo v bližini fronte med mednarodno naselbino in Woosungom.

Nadalje je bilo spravljenih na varno več kot sto kitajskih bolnikov iz St. Lukas bolnišnice v Hongkewu.

Tukajšnjemu ameriškem generalnemu konzulu se je prijavilo skoro dvesto ameriških državljanov, ki stanujejo v Hongkewu. Če ne bo drugače, jih bodo spravili na ameriške bojne ladje, ki se nahajajo v pristanišču.

V zelo nevarnem položaju se nahajajo ameriški mornariški vojaki. Ko bo prišlo do odločilnega spopada med Kitajci in Japonci, bodo takorekoč med dvema ognjema. V ozemlje ob reki Soochow, ki ga stražijo Amerikanci, je že do sedaj padlo nad sto izstrelkov, ki pa k sreči niso zahtevali nobene človeške žrtve.

Kitajski strelni jarki na drugi strani reke so podminirani in jih bo kitajska vojaška oblast v slučaju potrebe pognala v zrak.

V inozemski naselbini je približno deset tisoč ameriških, angleških in francoskih vojakov, in ta sila bo najbrž zadostovala za odbitje kitajskega ali japonskega napada na mednarodno naselbino.

Generalni poročnik Uyeda, ki poveljuje Japoncem pri Sanghaju, je rekel sinoči, da nima niti najmanjšega upanja, da bi sprejeli Kitajci japonske pogoje.

Rekel je, da edinole 19. kitajska armada ogroža mir in red v mednarodni naselbini ter da je 19. armada edini sovražnik, s katerim se Japonci bore.

— Mi nismo z nobeno drugo armado v vojni, — je dejal Uyeda, — mi nismo v vojni s kitajskim narodom, še manj pa s kitajsko vlado. Ob robu nevtralne zone se bomo utrdili in tam toliko časa ostali, dokler se nam bo zdelo potrebno. Če bodo pa Kitajci nadaljevali s svojimi napadi, bomo premaknili svoje obrambne črte preko mej mednarodne naselbine.

Senat razpravlja o mokraski predlogi

DVA SRBSKA GENERALA STA UMLRA

Dva srbska poveljnika sta en dan umrla. — Račić je umrl v Belgradu, Civanović pa v vlaku.

Beograd, Jugoslavija, 19. febr. V enem dnevu sta umrla dva srbska generala, ki sta poveljevala srbskim divizionom v svetovni vojni.

General Mihajlo Račić, ki je bil prejšnja leta vojni minister, je umrl v starosti 74 let. General Civanović, ki je bil star 63 let, pa je umrl vsled srčne kapi v vlaku, ko je bil na potu v Jagotino.

General Račić je bil član srbske misije v Združene države leta 1917. V prejšnjih letih je bil poveljnik vojaške akademije in je tudi služboval v turško-srbski vojni.

General Civanović je tekom svetovne vojne poveljeval diviziji prostovoljcev na solunski fronti.

GANDHIJEVA PRISTAŠINJA V ZAPORU

Angleška vlada ji je ukazala zapustiti Bombaj. Temu se ni pokorila. — Šla je pred sodnika. — Dobila tri mesece zapor.

Bombay, Indija, 19. februarja. Miss Madeline Slade (Mira Bai), udana pristašinja Mahatme Gandhija, je bila obsojena na tri mesece ječe, ker se ni hotela pokoriti vladni odredbi, da zapusti Bombaj. Aretirana je bila zjutraj, ker je prej izrazila željo, naj je ne motijo ponoči v njenem spanju. Z njeno aretacijo ni nobene vodilne osebe Gandhijeve stranke na svobodi.

Sodniška obravnava je bila kratka. Miss Slade je bila obsojena v belo obleko, ki je bila stkana doma ter je sedela sredi sodniške dvorane. Pri obravnavi ni hotela biti navzoča in ko jo je sodnik vprašal, ako hoče izpraševati priče, ki so pričale proti njej, je odgovorila s smehljajem: "Nikakih vprašanj, prosim".

— Srečna sem, da grem na enega izmed dveh krajev, kamor gre vsak Indijec, kima kaj spoštovanja do samega sebe — v ječo, ali v smrt, — je rekla nekemu časniškarskemu poročevalcu malo prej, predno je bila aretirana. — To je čast za vsakega, ki gre v ječo za indijsko stvar, ki ni samo zadeva Indije in indijskega naroda, temveč vseh onih, ki želijo pravico na svetu.

Ko je bila izrečena sodba, se je smejala. Takoj nato je bila odpeljana v ječo.

Naročite se na "Glas Naroda" — največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

ČERMAK ODPUŠČA USLUŽBENCE

Chicaški župan bo odpustil 2400 mestnih uslužbencev. — Legistura ni uredila davčnih zadev.

Chicago, Ill., 19. februarja. — Župan Anton J. Čermak je naznanil, da bo odpustil okoli 2400 mestnih uslužbencev, med njimi več policistov in gasilcev, ker je bila illinojska legistura odgledna in ni ničesar ukrenila glede davkov v Chicagu.

Župan je zahteval imenik 2479 mestnih uslužbencev in bo imena predložil mestnemu svetu, da odloči glede odpusta uslužbencev. — To moram napraviti, — je rekel župan, — toda ne vem, kaj bi še več napravil.

Z odpustom tolikega števila uslužbencev bi si mesto prihranilo okoli sedem milijonov izdatkov na leto. Poleg tega so izdatki mestne uprave tudi zmanjšani za 12 milijonov vsled zmanjšanja plač uradnikov.

County Clerk pa je tudi zaposlen s tem, da pošlje vsem davkoplačevalcem račune, kaliko davkov morajo plačati za leto 1930.

Druga drastična naloga župana Čermaka je tudi, da hoče skrajšati čas javnih šol. Nekateri učitelji pa že niso sprejeli plače skozi osem mesecev in se zato pripravljajo na stavko.

Politiki dolžijo republikanske poslance, da zaradi tega niso hoteli ničesar skleniti v pomoč Chicagu, ker hočejo spraviti v zadrego sedanjo demokratično upravo mesta.

Prihodnji teden bo župan razposlal učiteljem za plačo v novembru in decembru čeke z označenjem N. S. F. (not sufficient funds — ni zadostnega pokritja). Ustanovljena bo banka, ki bo izplačala čeke, obenem pa bo banka razposlala račune za davke, ki že tri leta niso bili plačani.

HOTELIRJI ZAHTEVAJO PIVO

Chicago, Ill., 19. februarja. — Izvrševalni odbor American Hotel Association je sprejel resolucijo, ki zahteva, da vlada dovoli izdelovanje in prodajanje piva pod državno kontrolo.

Resolucija pravi, da gostje zahtevajo, da poleg jedil dobijo tudi pijačo in ako ne dobijo, gredo v klube in druge prostore, kjer morejo dobiti pijačo, vsled česar imajo hotelirji velike izgube.

Ves hotelirski promet je prešel v rodke butleganjev in lastnikov speakeasijev, ki ne plačujejo davkov. Navzlic temu pa morajo hotelirji plačevati visoke davke.

ZOPET CERKVENI OBREDI V MEHIKI

Mexico City, Mehika, 19. febr. Mehška vlada je dovolila enajstim duhovnikom, ki so ugodili vladni zahtevi, da se morajo registrirati pri vladi, da smejo opravljati cerkvena opravila. Ta teden bo izdanih še osem dovoljenj in 25 duhovnikov, kolikor jih dovoljuje nova postava, bo opravljalo svojo službo v mehiškem glavnem mestu.

AMERIŠKI POS LANIK DOSEGEL MIR

S posredovanjem ameriškega poslanika je nastal mir na Costa Rica. Vstaja je trajala štiri dni.

San Jose, Costa Rica, 19. febr. Štiridnevna vstaja upornikov, ki je imela za posledico mnogo vročih bojev, je bila po posredovanju ameriškega poslanika Charlesa C. Eberhard končana. Mir je bil sklenjen v ameriškem poslaništvu, nasproti trdnjavi Bella Vista, na katero so uporniki namenili artilerijski ogenj. Vse poslaniško osebje je bilo priča pri zaključitvi pogajanj.

Upornikom, katerim je načeloval general Manuel Castro Quesada in ki je bil neuspešen kandidat za predsedniško mesto, je bila varnost zagotovljena pod pogojem, da se predajo in zapustijo orožje.

Vsi civilisti so zapustili mesto vsled brestreljanja upornikov in vsled vladne grožnje, da bodo vladne čete bombardirale uporniške postojanke.

Vlada je pozneje naznanila, da v mestu zopet vlada mir in red. Vseh žrtev je bilo osem mrtvih in dvanajst ranjenih; vsi so uporniki.

Ko je bil v nedeljo izvoljen za predsednika Ricardo Jimenez, je njegov protikandidat Quesada z vojaštvom zavez, vojaške barake in pričela se je vstaja.

Starec pričakuje dobro bodočnost

St. Paul, Nebr., 19. februarja. Salomon Franklin Riekner, ki žegleda na svojih 111 dolgih let, si je prižgali črno cigaro, sedel v naslonjač poleg peči in se veselil dobrot, ki mu jih je nudilo življenje.

— V ničemer se ne moremo pritoževati v sedanjih razmerah, — je govoril. — Zemlja še vedno obstopi. Spominjam se še bolj težkih časov, kot so sedaj. In vedno smo prišli srečno skozi.

Bil je primeroma že star mož, ko je prišel pred 60 leti v Nebraska. Obdelal je pustinja s svojimi rokami, je delal v jeklenih tovarnah, je pral zlato v Californiji in je nosil puško v državljanski vojni.

Mr. Riekner je pričel svoj 111. rojstni dan s tem, da je prinašal iz gozla drva, da so mu sosednje pripravile kosilo za rojstni dan. Jedel je z veliko slastjo s svojimi lastnimi zobmi. Nato je segel v roko svojim prijateljem, nato pa je po svoji stari navadi šel na izprehod po vaških ulicah, ki merijo okoli dve milj.

DRŽAVNI ZAKLADNIČAR MILLS ZA UVOZ EVROPSKEGA ŽGANJA

WASHINGTON, D. C., 19. februarja. — Državni zakladničar Mills je poslal danes zveznemu senatu pismo, v katerem je odobril predlog senatorja Copelanda, naj se dovoli iz Evrope uvoz brandyja in drugih likerjev. Mills je rekel, da je po likerjih, ki so uporabni za zdravniške svrhe, zelo veliko povpraševanje.

Generalni pravdnik je odločil, da se po Volsteadovi postavi ne sme uvažati takega žganja Uvoz vina za zdravniške in verske svrhe je dovoljen, ne pa uvoz žganja in likerjev. Po zatrdilu zdravnikov je evropsko žganje dosti boljše nego domači produkt.

Posebni senadni odbor se je bavil danes s predlogo senatorja Bingham, ki se zavzema za štiro odstotno pivo.

K zaslišanju pa ni prišel glavni faktor Antisalonke Lige F. Scott McBride. Prav radi bi ga vprašali glede poloma banke v Westerville, kjer je glavni stan Antisalonke Lige. Banka je dala zato zapreti svoja vrata, kjer je dala par zelo velikih posojil. Senadni odbor bi rad izvedel, če si je denar izposodila Antisalonka Liga.

Rufus S. Luks, zastopnik organizacije "Crusaders", je sporočil odboru, da Antisalonka Liga financira razne družbe, ki vrše gošlah propagando za prohibicijo.

DARILO MATERE SCHWABU

Loretto, Pa., 19. februarja. — Za 70-letni rojstni dan Charlesa M. Schwaba je prinesla njegova 91 let stara mati Mrs. Pauline Schwab nekaj za ta čas primerne — posteljino odejo (kovter), katerega je sama naredila.

Majhna, belolasa mati jeklene dovala svojim prijateljem, kako je šivala odejo skozi celo zimo in jo sešila iz 300 kosov blaga.

FARMER JE POSTRELLIL SVOJO DRUŽINO

Stout, Iowa, 18. februarja. — Farmer Nanno Andressen je ustrelil svojo ženo, vsakino in dva svoja otroka, nato pa še samega sebe. Vzrok: slabe gospodarske razmere.

Okrajni šerif je drugega naziranja in pravi, da je Andressen postrelil vse štiri, nato šel v mesto in ko se je vrnil, da ga je njegova smrtno ranjena žena ustrelila.

Na vratih neke garaže v mestu je bil nabit list z besedilom:

— Pridite na farmo Nanno Andressen, pol milje vzhodno od Stouta in naši boste pet mrtvih ljudi. Nismo mogli več trpeti, da bi šlo tako dalje.

ZAJCI Z ROGOVI

Stearns, Minn., 19. februarja. Francis Johnson, sin senatorja Magnusa Johnsona je ustrelil zajca z rogovi.

Dasiravno so že več let bile razširjene govornice, da se nahajajo v tem okrožju rogati zajci, je to prvi dokaz, da morejo biti govornice potrjene.

ŠPANSKA PRINCESA JE NEVESTA

Infanta Beatrice bo poročila svojega bratranca. Njen oče Alfonz je temu nasproten.

Pariz, Francija, 19. februarja. Teta izgnanega španskega kralja Alfonza, infanta Evallija, je naznanila, da se je infanta Beatrice, hči kralja Alfonza zaročila s svojim bratrancom, princem Alvaro de Bourbon-Orleans.

Poročena bosta 15. julija v Fontainebleau blizu Pariza. Njen oče Alfonz je že pred meseci podal javno, da ne dovoli svoji hčeri, da se kdaj poroči, ker ima bolezen, katero je podedovala po svoji prastari materi, angleški kraljici Viktoriji, namreč krvavenje kože. Na njej se sicer ne vidijo znaki krvavenja, toda zdravniki so z vsjo gotovostjo izjavili, da bodo njeni otroci trpeli na tej bolezni.

Ob tej priliki je tudi infanta Evallija povedala, da je španska republikanska vlada našla njen zaboji, ki je bil izgubljen 14 let in v katerem se nahaja njena zlatnina in dragi kamni v vrednosti pet milijonov dolarjev. Infanta pravi, da ji bo španska vlada ta zaboji poslala v Pariz.

Alfonz je privolil v ta zakon proti svoji volji. Beatrice, ki bo 22. junija stara 23 let, ima pravice delati po svoji volji in je to tudi povedala svojemu očetu. Rekla mu je tudi, da se bo poročila brez njegovega dovoljenja, nakar ji je dal dovoljenje. Princ Alvaro je star 20 let.

Infanta Evallija je tudi izjavila, da je Alfonz dovolil svojemu najstarejšemu sinu princu Asturškemu, da se poroči z rusko veliko kneginjo Kyrro in infanti Mariji Kristini, da se poroči s princem Alfonso de Bourbon-Orleans, bratom ženina infante Beatrice. Zahteval pa je, da se vsaka poroka vrši posebej.

Beatrice in Marija Kristina sta končali zdravljenje proti krvavenju kože in vsaka je dobila dvajset injekejev zdravil. Te injekejeje morajo dobiti vsaka pol leta, da se prepreči prenos bolezni na otroke.

Beatrice se bo nastanila v navadnem stanovanju v Curihu, kjer bo živila s svojim možem do časa, ki bo končal svoje inženirске študije.

ALI JE RESNICA?

Washington, D. C., 19. febr. — Delavski department je naznanil, da je v januarju dobilo več ljudi delo, kot pa ga je izgubilo,

"Glas Naroda"

Owned and Published by SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY (A Corporation)

Frank Baker, President L. Benedik, Treas.

Place of business of the corporation and addresses of above officers. 216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA" (Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Table with subscription rates: Za celo leto velja list za Ameriko \$7.00, Za New York za celo leto \$3.00, Za pol leta \$1.50, Za inosestrstvo za celo leto \$7.00, Za pol leta \$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenem nedelj in praznikov.

Doptat brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagoviti pošiljati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejne bivalne naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y. Telephone: CHelsea 3-3878

DVESTOLETница WASHINGTONA

Dne 22. februarja tega leta proslavljamo dvestoletnico rojstva George Washingtona, prvega predsednika Združenih držav.

Od tega dne do prihodnjega Zahvalnega dne se bodo ob vsakem narodnem prazniku vršili slavnostni obredi na čast velikanu, ki je oče te republike.

"Prvi v vojni, prvi v miru, prvi v sreči svojih rojakov", so pravili o njem še ko je bil živ.

Kongres je imenoval poseben odbor v Washingtonu za letošnje proslavljanje prvega predsednika.

Poštna uprava je nedavno izdala nove znamke, ki prikazujejo Washingtona v dvanajstih slikah, povzetih iz raznih slikarskih umotvorov.

V zadnjih letih je v životopisih prišlo marsikaj na dan iz njegovega življenja, ali se dandanes mnogi ljudje vedo le za bajko o češnji.

Okolo njegove osebe se je stvorilo veliko legend, kakor o vsakem velmožu.

Washington ni le važen zato, ker je bil vodja ameriške revolucije in prvi predsednik nove republike, marveč že tedaj je bila njegova prikažen tako markantna, njegov vpliv tako odločen in spoštovanje Amerikancev tako veliko, da se lahko trdi, da so stvoritelji ameriške ustave imeli zmožnosti Washingtona pred očmi, ko so ustvarili ustavo in zlasti ko so ustanovili oblast predsednika.

On je bil zares središče vse zakonodaje nove republike.

Mnogo načel v ameriški politiki je pripisati vplivu Washingtonu, zlasti pa na polju inozemske politike.

Karkoli naj mislimo o sedanjih zagovornikih ameriške izolacije, resnica je, da je tradicija Washingtona odstranila novo republiko od vsake skušnjave, da bi se vmešala v spore drugih narodov. Tako je imela priliko, da se samostojne razvije.

Mogočnost tradicije je pa taka, da se še danes mnogi ljudje, ki ne marajo komplikacij z inozemstvom, sklicujejo na Washingtona.

Ne le kot vojskovodja in državnik, marveč tudi kot oseba in značaj je Washington vreden našega večnega spoštovanja.

Graščak, ki bi bil najrajše užival udobno življenje na farmi, se je posvetil narodu v težkem času, ko delo za narod je zares pomenjalo žrtev. FLIS

NASI V AMERIKI

"Cleveland Press" poroča, da sta bili 16. februarja prijeti od zvoznih naseljenjskih oblasti dve mladi Slovenki, ki sta obtoženi, da sta nepostavno prišli v deželo ter so ju namerava deportirati nazaj v Jugoslavijo. Ena od njiju se je šele pred kratkim poročila.

Prižadeti sta Mrs. Anna Brodnik, stara 25 let, in Miss Justina Zakrajšek, stara 26 let, ki je bila zaposlena kot služkinja.

Oblasti trdijo, da sta pred več leti prišli v deželo s pomočjo potnih listov, ki so bili izdani za dve drugi dekleti. Anna je poročila Antona Brodnika, ki je naturaliziran državljani, šele pred mesecem dni. Naseljenjski inšpektor P. W. Murphy izjavlja, da sta obe doma iz Skufce, Jugoslavija. Trdi se, da sta dobili potne liste od dveh v Ameriki rojenih deklet,

ki sta se vrnila v domovino svojih staršev ter tam ostali.

Ako je obtožba resnična, se Anna ne bo mogla nikdar več povrniti v Ameriko k svojemu možu. Upanje, da bo delavski departement, ki ima v rokah take zadeve, postopal milostno, je jako uajhno.

Frances Tauchar, ki je po stricu v starem kraju podedovala milijon dolarjev, je tekem par dni prejela 1400 pisem in ženitbenih ponudb. Tudi čestilec po telefonu je toliko, da je morala spremeniti številko telefona. Med drugimi je tudi neki iznajditelj v Pittsburghu, ki piše da "zelo potrebuje denar" Dedščina se ni dobila, v teku pa so legalna postopanja. Njen stric je v Ilir. Bistrici Italija, lastoval tovarno makaronov ter je umrl sence.

Dopisi.

Barberton, O.

enem predsednik omizja, nato pojasni namem nočojšnje skupšine. Nato pride mladenič John Spetich, 8-letni sin Mr. in Mrs. John Speticha, s krasnim šopkom cvetlic, katere mi po lepi deklamaciji izroči. Nato pa pride mlajši brat Frank Spetich, 6-letni sinček omenjenih staršev ter zopet v lepo zbrani deklamaciji izroči ravno tako lep šopek cvetlic sotrudniki oziroma pianistkinji zbora Javornik Miss Alice Bombach. Oba sva bila do srea ginjena za toliko nepričakovani in požrtvovalni trud dr. Javornik. Na tem mestu jim izrekava srčno hvalo.

Nato mi pa blagajnik lovskega kluba Mr. Jerry Zupce podari v imenu lovcov krasno lovsko uniformo. Tudi tem našim "jagrom" naj izrekam najlepšo hvalo. Med raznovrstnimi čestitkami in voščili sta nastopila sinčka gori omenjenih staršev, 6-letni Frank in 8-letni Johnny Spetich ter v srebrno droncem altu in sopranu zapela krasno v srea segajočo pesničko.

Priznanje navzočih jima jamči, da sta moštra v netju kljub njihovi mladosti. Staršem pa vse priznanje za tako lepo vzgojo otrok v slovenski pesmi. Zeleti je veliko posnemalcev.

Mrs. J. Spetich je tudi pokazala svoj bistri sopran, ko nam je zapela eno narodno. Da, Javornik bi želel take pevске moči tudi v svoji sredini. Bilo je tudi več posameznih nastopov, kakor tudi zbora Javornik. Zabavali smo se jako pozno v noč, ter se razšli vsi veselih sre.

Naj se na tem mestu zahvalim zboru Javornik, kakor tudi njegovemu predsedniku Mr. Andrej Blaziču za vso požrtvovalnost.

Hvala "jagrom" in njihovemu predsedniku Mr. J. Lekšanu za sodelovanje in njegovemu govoru, kakor tudi za darilo.

Najlepša hvala našim izvrstnim kuharicem Mrs. Brunsky, Mrs. Bertoneelj, Mrs. A. Blazič, Mrs. J. Garbor, Mrs. J. Mekina in Mrs. J. Zupce za požitvovalnost, da so pripravile tako okusno večerjo in druga tako okusna jedila.

Hvala Mr. in Mrs. Puz iz daljnega Woster, O. za udeležbo, kakor Mr. in Mrs. Gradishar iz Wadsworth, O. za sodelovanje.

Hvala tudi sotrudnikom Javornika Mr. in Mrs. John Ujčiču za njihov trud.

Zahvaljujem se tudi brhkim deklicam za njihovo uljudno serviranje pri večerji.

Ako sem v tem nevedoma prezal kega izmed sodelavcev, naj mi to oprost.

Izrekam pa srčno hvalo vsem udeležencem te surprise party. Ta večer mi bo v trajnem spominu.

Andrew A. Bomback.

ZA DOM SLEPCEV V LJUBLJANI.

Jos. Kebe, P. O. Box 629, Graensburg, Pa., \$10.

Denar sprejeli in ga homo izročili na pristojno mesto.

Uredništvo.

Iz Jugoslavije.

Velk požar v spjitski tovarni barv in laka.

Kakor poročajo iz Splita, je v tankajšnji tovarni barv in lakov "Duga" nastal požar, ki je zavzel velike dimenzije, ker so bile v tovarni velike količine barv, benecina in olja. Velika nevarnost za vso okolico je bila preprečena na ta način, da so delavci še ob pravem času iznosili nevaren material iz tovarne. Gasilci so gasili s peskom, ker se ni smela rabiti voda zaradi eksplozivnih tvarin. Požar je nastal zaradi eksplozije.

V smrt zaradi hlebčka kruha.

Iz Varaždina poročajo o tragični smrti mladenke Jelke Lazarjeve. Jelka se je s sosedom Franom Rakom iz Knjegučevo podala z vozom na pot v Varaždin. S seboj je vzela hlebček kruha za kosilo. V Varaždinu je bil omenjenega dne tedenski sejem, zaradi česar je bila cesta polna ljudi, vozov in živine. Štiri kilometre pred Varaždinom je Jelki padel hlebček na cesto in deklica je skočila z voza, da bi pobrala kruh. V tem trenutku pa je po cesti pridrvel avto, ki je zgrabil mladenko za obleko in jo potegnil pod kolo. Jelka je bila v nekaj trenutkih mrtva.

V smrt zaradi nesrečne ljubezni.

V Mostarju se je obesila 31-letna gostilničarjeva hči Bosiljka Ijolič. Našli so jo že mrtvo. Iz razrezanega novega krila si je bila spleta vrvice in si jo zadržala okrog vratu. Zapustila je poslovljno pismo, ki je iz njega razvidno, da je šla v smrt zaradi nesrečne ljubezni.

Novorojenčka zakopala v gnoj.

V vasi Bjeli pri Višegradu so našli v gnoju zakopane mrtvega novorojenčka. Orožniki so kma lu ugotovili, da je zakopala mrtvo-rojenčka 18-letna Radina Tasič, ki je v začetku zločin tajila, potem ga je pa odkrito priznala.

Bogata dedščina.

Betika Stebih iz Podsedusa je podedovala 400.000 frankov in 4 trinadstropne hiše v Bordeauxu. Srečna dedinja je vojna vdova in živela je doslej zelo skromno. Te dni se je pa zglasil pri njej zastopnik pariškega odvjetnika in ji sporočil veselo vest, da je čez noč obogatela. Njena pokojna mati je imela v Bordeauxu zelo bogatega brata, ki je pred kratkim brez oporoke umrl.

Živ mrlič.

Ruski begunec Dj. Svetlov je bil že zaprt zaradi tatvine in zaradi izgredev, ki jih je zagrešil v pijanosti. Možakar policiji ne dela dosti proglaive. Kadar kaj zagreši, ga prav hitro najdejo. Vse ulice so ga polne in ker je hrom ter vodi s seboj vedno tudi psa,

ki šepa na eni nogi, ga ni mogoče zgrešiti. Nedavno je bilai zvršena večja tatvina na domu nekoga duhovnika blizu Niša. Svetlova tudi nekaj dni bilo v Skoplju in se je policiji zadelo, da je bil najbrže udeležen pri tej tatvini.

Kakor hitro se je pojavil, so ga privedli na policijo. O kaki novi tatvini ni hotel ničesar vedeti. Policijski uradnik je končno odredil osebno preiskavo. V žepu svojega starega znanca so našli policisti neko skrbno zloženo pisnjo, ki je izgledalo kakor kak uradni dokument. Svetlov, ki je bil drugače popolnoma ravnodušen, je pisanje naenkrat iztrgal policistu iz rok, češ, da to ne spada k stvari. Policisti pa niso bili tega menjena, in so hoteli papir videti na vsak način. Svetlovu se je posrečilo, da ga je raztrgal na kose.

Pisanje pa so vendarle rekonstruirali in v velikem začudenju so zagledali pred seboj mrtvaški list na ime — Djordja Svetlova. Dokument je bil popolnoma v redu izsavljen od nekoga duhovnika iz okolice. Policijski uradnik je ves začuden vprašal starega zagabunda, zakaj se je dal živ proglasiti za mrliča. Svetlov je začel pripovedovati, da je hotel napraviti uslugo svoji ženi, ki ga je pred meseci zapustila, ker je nepoboljšljiv pijanec in postopaje žena je baje dobila sedaj neke službo in bi se rada tudi formalno ločila od njega. Da bi se ji to čimprej posrečilo, je izvil od duhovnika mrtvaški list, katerega je hotel poslati svoji ženi. Živega mrliča je policija zaenkrat pridržala v svojem zaporu.

Snaha ubila tasta.

V bolnišnico v Virovitici so nedavno pripeljali 65-letnega starega Miška Colaka, ki je bil z nožem smrtnevarno ranjen v prsi. Ranjena sta prepeljala njegov sin Josip in njegova žena Jana ter pripravovala, da se je starcu zmešalo in da se je zmedenosti sam zabodel z nožem. Ker je bila vsaka pomoč izključena in je starce že ležal v agoniji, ga v bolnišnici niso sprejeli in sin ga je odpeljal zopet domov. Še istega dne je starce umrl. Po pogrebu pa se je med sosedi začelo govoriti, da mož ni umrl naravna smrti. To se je govorilo v prvi vrsti zaradi tega ker so bili v Čolakovi hiši družinski prepriji na dnevnem redu. Že prej nekdanj sta se oče in sin često pripravila še hušje pa je postalo, ko se je sin oženil proti očetovi volji.

Nagla smrt starega kmeta je bila vsekakor sumljiva in je orožništvo uvedlo preiskavo. Artilerjali so najprej mladega Čolaka, ki je slednjiče izpovedal, da je njegova žena Jana zabodla očeta v prsi, ko je spal. Po tej izpovedi so zaprli tudi ženo in sedaj hasta izročena osiješskemu sodišču.

Peter Zgaga

ZGODBA O VELIKEM JUNAKU

Poznal sem človeka, ki je bil junak, korenjak in pol. Nad šest čevljev je meril od pete do teme, preko prsi pa ga je bilo toliko, da ga nobena ženska ni mogla objeti. In Bog varuj, če bi ga — njegova žena bi ji pri priči izpraskala oči.

Majhna in navidezno ponižna ženica je bila — sam Bog ve, kje jo je iztaknil — toda v besedi in dejanju je bila silno junaška. Ni ti on se ni mogel meriti žnjo.

In ričet je prav rada kuhala, Ričet za južno in za večerjo. On pa ričeta ni mogel. Baje je bil v svojih mladih letih par mesecev zapet — zaradi pretepa ali pohoja — sam ne vem zakaj — takim, ki so zaprti, se pa ričet pristudi, ker ga imajo baje za zajrka, za kosilo in za večerjo.

Ona ga je pa strašno rada jedla in je sato ričet kuhala svojemu ljubemu možu. On ga je pa posili jedel. — zaradi ljubeza miru.

Poročena sta bila že nad pet najst let. Ona je imela v vseh a-zirih prvo besedo, on je bil pa junak, da mu ga ni bilo para. Vedno in vsepovsod se je odlikoval. Tudi v vojni je bil in je nobil, sam ne vem koliko sovražnikov. Za to uslugo so ga v listih fotografirali in so mu peli dolge slavospeve.

Pri vseh društvih je bil za vrtarja. In vi ne veste, s kakšno naslado in s kakšno lahkoto je metal pijanec in zdražbarje iz društvene dvorane na cesto.

Ko je zadnje polsteje rešil iz vode tri ljudi, ga časopisje ni moglo prehvaliti in dovolj počastiti. On pa ni dal dosti za hvalo. Ričet je jedel dan za dnem, ki mu ga je skuhala njegova boljša polovica.

Oh, kako rad bi se pritožil, kako rad bi kam apeliral, pa vse zastoj — ričet je goltal, da mu je ston bolj nazaj nego naprej.

In tako je živel — on, ki se nikogar ni bal — v božjem strahu svoje življenje. Od dne do dne, od tedna do tedna, od leta do leta — je bila ista pesem. On je junak, ona je pa ričet kuhala. Pa se ni zredila, pač pa baš nasprotno — bila je je sama kost in koža. Toda jezik — sveti Bog — kako se ji je jezik razvil in uglatil in podaljšal.

Sleherini ima pa svoj dan. Tudi on ga je imel. — ko se je izkazalo njegovo junaštvo v žarki luči.

Ze zjutraj, ko je šel z doma, je nameril na dva bandita, ki sta ropala osamljenega popotnika. Z dvema udarcema ju je pobil na tla. Ni se napravil par korakov, ko je videl, kako se je splašil konj in začel divjati po prometni ulici. Pognal se je k njemu, ga zgrabil za udo in ga s svojo močno roko ukrotil. V tovarni ga je čakalo novo prošenčenje. Olje se je bilo unelo, in mahoma je bilo vse nadstropje v plamenih. Še predno so dospeli ognjegaseci, je rešil gospodarja in pet žensk iz plamenov.

Opoldne so že objavili časopisi njegovo sliko in slavospeve o njegovem junaštvu.

In predno mu je župan prinesel zasluženo kolajno, je rešil dva policista pred petimi tolovaji, in z močno roko je ustavlil avtomobil, ki je pretel povoziti nedolžnega otroka.

Ko se je vračal domov, ga je že vse mesto navdušeno proslavljalo. Cela procesija obredovalcev je šla za njim, članice dobrodelnega društva so ga obsipale s cvetjem. Kar dobro se mu je zdelo in skoro se je bil nekoliko prevzel. Zašel se je smatrati za junaka. Za velikega junaka, kakoršnega se ni videl svet.

Ko je stopil v stanovanje, mu je bilo kar nekoliko odveč, ko je zavohal ričet.

Malo se je ohotavljal, slednjič je vseno stopil v kuhinjo in rekel korajzno svoji boljši polovici: — Kaj že zopet ričet kuhaš? Nak, ričeta pa že ne bom jedel noč.

— Kaj, da ga ne boš? — je zarvenela. — Bomo videli, če ga boš ali ne.

Tako kaže ga je pogledala, da se je kar sesedel in ga je ponižno pojedel dva polna krožnika.

DRUŠTVA

KI NAMERAVATE PRIREDITI

VESELICE,

ZABAVE

OGLAŠUJTE

"GLAS NARODA" ne čita samo vaše članstvo, pač pa vsi Slovenci v vaši okolici.

CENE ZA OGLASE SO ZMERNE

Vsakourstne

KNJIGE

POUČNE KNJIGE POVESTI in ROMANI SPISI ZA MLADINO

se dobi pri

"GLAS NARODA"

216 W. 18th Street New York, N. Y.

Telephone: CHELSEA 3878

POPOLEN CENIK JE PRIOBČEN V TEM LISTU VSAKI TEDEN

KRATKA DNEVNA ZGODBA

DUŠAN VARGAZON:

MIMICA

Pri podpornikih velike drvarnice se slojijo pajčevine. Mlad veter mlezl skozi nje, včasih izgubi umho: potem priletijo pajek in jo umakne.

Strgna se niža na vojaško vežbališče. Tam bijejo oni iz predmestja svojo zakrpano žogo. Na streho udari, poropota navzgor in zdrkne čez rob. Stanko skoči iz drvarnice, oni lezejo na plot kraj obeh koncev drvarnice, in gledajo čez. Stanko udari dvakrat, trikrat zid mu jo da vselej nazaj. Onaj gleda in silijo v bodočo žico, Stanko se zavilhti, žoga mu uide, sledi ji do roba strehe: ni je več: tudi onj so pali s plotu. Ozre se na vratu: pri vrhu je zabil žebelj, na njem se vrtil vijak. Naj se le suče, da bo pozneje dvignil zrakoplov, ki je zdaj se v drvarnici. Kmalu bo gotov. Se koles mu je treba. Vlado cepi pri hiši: iz trdega kamna je temelj, ostro oklesan. Tesno drži obrzcano deščico, drane jo in gleda, kako nastaja kolo. Za njim zasumi pesek, nekdo se ga dotakne pri rami. Prevrne ga.

Mimica, zakaj si me prevrnila? Mimica se smehlja in gre okoli hiše na vrt. Daleč je že. Ozre se: še vedno je smeh na njenem obrazu, solnce se ji vpleta v lase, kakor da je ž njo vonj breskve, mimo katere je stopila. Metulji se dvigajo pred njenimi stopinjami in ji poletavajo nad glavo.

Vlado obli drugo kolo. Prvič se mu je smehljala. Sele mesec dni je v hiši. Prejšnji dan jo je bil opazil pri oknu. Gotovo je vedela, da jo vidi in se je umaknila za zavese. Pozneje jo je spet videl.

Vsake počitnice gre Vlado na kmete, k tetam. Boris pride z morja. Pogovarjata se. Kadar ima Vlado god, je tako razigran, da ne ve, kaj bi.

— Veš, kaj? Mimici pišiva. Že leto dni študiram v drugem mestu, nič se ne dopisujeva — pišiva ji, kar tako, za šalo!

— Mimica, zakaj si me prevrnila? Mimica se smehlja in gre okoli hiše na vrt. Daleč je že. Ozre se: še vedno je smeh na njenem obrazu, solnce se ji vpleta v lase, kakor da je ž njo vonj breskve, mimo katere je stopila. Metulji se dvigajo pred njenimi stopinjami in ji poletavajo nad glavo.

Vlado obli drugo kolo. Prvič se mu je smehljala. Sele mesec dni je v hiši. Prejšnji dan jo je bil opazil pri oknu. Gotovo je vedela, da jo vidi in se je umaknila za zavese. Pozneje jo je spet videl.

Vsake počitnice gre Vlado na kmete, k tetam. Boris pride z morja. Pogovarjata se. Kadar ima Vlado god, je tako razigran, da ne ve, kaj bi.

— Veš, kaj? Mimici pišiva. Že leto dni študiram v drugem mestu, nič se ne dopisujeva — pišiva ji, kar tako, za šalo!

Mimica, zakaj si me prevrnila? Mimica se smehlja in gre okoli hiše na vrt. Daleč je že. Ozre se: še vedno je smeh na njenem obrazu, solnce se ji vpleta v lase, kakor da je ž njo vonj breskve, mimo katere je stopila. Metulji se dvigajo pred njenimi stopinjami in ji poletavajo nad glavo.

Vlado obli drugo kolo. Prvič se mu je smehljala. Sele mesec dni je v hiši. Prejšnji dan jo je bil opazil pri oknu. Gotovo je vedela, da jo vidi in se je umaknila za zavese. Pozneje jo je spet videl.

Vsake počitnice gre Vlado na kmete, k tetam. Boris pride z morja. Pogovarjata se. Kadar ima Vlado god, je tako razigran, da ne ve, kaj bi.

— Veš, kaj? Mimici pišiva. Že leto dni študiram v drugem mestu, nič se ne dopisujeva — pišiva ji, kar tako, za šalo!

Mimica, zakaj si me prevrnila? Mimica se smehlja in gre okoli hiše na vrt. Daleč je že. Ozre se: še vedno je smeh na njenem obrazu, solnce se ji vpleta v lase, kakor da je ž njo vonj breskve, mimo katere je stopila. Metulji se dvigajo pred njenimi stopinjami in ji poletavajo nad glavo.

Vlado obli drugo kolo. Prvič se mu je smehljala. Sele mesec dni je v hiši. Prejšnji dan jo je bil opazil pri oknu. Gotovo je vedela, da jo vidi in se je umaknila za zavese. Pozneje jo je spet videl.

Vsake počitnice gre Vlado na kmete, k tetam. Boris pride z morja. Pogovarjata se. Kadar ima Vlado god, je tako razigran, da ne ve, kaj bi.

— Veš, kaj? Mimici pišiva. Že leto dni študiram v drugem mestu, nič se ne dopisujeva — pišiva ji, kar tako, za šalo!

Mimica, zakaj si me prevrnila? Mimica se smehlja in gre okoli hiše na vrt. Daleč je že. Ozre se: še vedno je smeh na njenem obrazu, solnce se ji vpleta v lase, kakor da je ž njo vonj breskve, mimo katere je stopila. Metulji se dvigajo pred njenimi stopinjami in ji poletavajo nad glavo.

Vlado obli drugo kolo. Prvič se mu je smehljala. Sele mesec dni je v hiši. Prejšnji dan jo je bil opazil pri oknu. Gotovo je vedela, da jo vidi in se je umaknila za zavese. Pozneje jo je spet videl.

Vsake počitnice gre Vlado na kmete, k tetam. Boris pride z morja. Pogovarjata se. Kadar ima Vlado god, je tako razigran, da ne ve, kaj bi.

Vlado se domisli: "Opriliki mojega godu se Te spominjam in Te najprisrčneje pozdravljam!"

Poda karto Borisu. — Ali si se podpisal tudi jaz? Trikrat otrse roko, z negotovostjo nastavi pero; potem pa odnese karto z dvema podpisoma na pošto.

Čez tri dni je pisala Mimica: — Ko bi bila vedela, da imaš pod, bi Ti bila čestitala... naj mi tudi gospod Boris piše, če želi.

Boris ji je pisal, Vlado se je šel rajši kopat. Na pošto sta hodila oba. Govorila sta čedalje manj.

Ko je Vlado šest let pozneje čestital inženjerju Borisu k diplomu, se je domislil svojega nekdanjega zrakoplova.

Stanko mi ga je dal za spomin. Iskala sva po drvarnici, pa ga nisva našla. Pri seltivi so polomili krila. Zavreči sem ga moral; le to je kolo sem spravil menda prav zato, ker je manjkalo drugo.

— Ali si z Mimico še dopisujeta? Inženjer Boris je vrtil obrušeno kolo: — Ko bi Ti videl kolesa, ki smo jih imeli v tovarni! Glej, tu mora biti ožje, tam je rob...

— Deset pisem in dvanajst kart. — Od kdaj je poslednje? — Prejel sem ga dan pred odhodom z morja. Pisala je, da me počaka na kolodvoru. Imela je sinjo obleko.

— O! — O, jaz je nisem videl! — In potem? Ali si šel pogledat tja, kjer stanuje? — Ne.

— Gotovo si ji pisal! — Nič več. Vlado se je zasmejal iz obžalovanja.

— Kaj ni škoda! Dve leti si ji pisal, dve leti ti je odgovarjala, potem si prišel v mesto, kjer živi ona in — ah! Ko bi ti vedel, kako ljubka je, ko bi jo videl, bi te spreletelo: Ali je res vse to moje?! — Vem, pa — zdaj je prepozno.

— Kolikor poznam Mimico, mislim, da ni prepozno; skušaj, opravičiti se, morda aboš imel zdaj več sreče.

— Vem, pa — zdaj je prepozno. — Kolikor poznam Mimico, mislim, da ni prepozno; skušaj, opravičiti se, morda aboš imel zdaj več sreče.

Inženjer Boris je počasi pripravil pisemski papir. Vlado se je umaknil v drugo sobo. Kmalu je končal pismo, potem pa se je zleknil na divan in je bral. Inženjer Boris je glasno stopil v sobo: — Končal sem. Štiri strani. Pisal sem tako kakor se nikdar. To pismo mora imeti uspeh.

— Kaj, tudi ti ji pišeš? — Da, tudi jaz sem napisal, ni več kot stran, kar tako za šalo, kot pred leti na dan mojega godu.

Oba sta oddala pismi. Po nekaj dneh je dobil Vlado odgovor: — Ali res se nisi pozabil, kako sem Te prevrnila v pesek? Tudi jaz se spominjam. Zdaj gradi moj mali brat zrakoplov. Dala sem mu kolo, ki sem ga pred leti našla na dvorišču. Škoda, da nimam še drugega!

Pozdravlja Te Mimica.

Vlado se je odpejpal. S sabo je vzelo kolo svojega nekdanjega zrakoplova.

Inženjer Boris je prihajal tiste dni vselej prvi na pošto. Mlada postarica ga je zaljubljenost pogledovala. Rada bi bila z njim oekala. Njemu pa ni bilo mar, da je okence vseskoj odprto.

Kdo ve, ali je pričakoval Mimici- no pismo, ali bratrančovo poročilo? Čakal je zaman.

NOV RAVNATELJ THE NEW EDISON COMPANY.

Na seji zbora ravnateljstva The New York Edison Company, ki se je vršila v terek, sta bila imenovana članom izvršilnega odbora Charles E. Mitchell, predsednik odbora National City Bank, in George Whitney, član tvrdke J. P. Morgan & Co.

Električna inženjirja R. H. Tapscott in Arthur H. Kehoe, ki sta bila prejšnji teden izvoljena podpredsednikom United Company, sta istotako postala podpredsednika New York Edison.

W. H. Jones in Edward J. Tierney, sta postala pomožna blagajnika. Edward T. Roche pa pomožni tajnik.

Električna inženjirja R. H. Tapscott in Arthur H. Kehoe, ki sta bila prejšnji teden izvoljena podpredsednikom United Company, sta istotako postala podpredsednika New York Edison.

W. H. Jones in Edward J. Tierney, sta postala pomožna blagajnika. Edward T. Roche pa pomožni tajnik.

JAMATO DAMAŠI

Tako imenujejo baje Japonci svojo ljubezno domovine in v zvezi s tem pripovedujejo listi naslednjo zgodbo:

Pred nekaj tedni je zapustila brigada Hiroaki Japonsko. Pozvana je bila na bojišče in z njo je moral odriniti tudi poročnik Inuje, ki je imel doma mlado ženo. Bil je poročen komaj leto dni. Njegova 20-letna krasna žena je bila vzor ženske sreče na zemlji.

Popoldne se je vrnil Inuje iz vojašnice domov, da se poslovi od svoje žene. Lesena vrata pa so bila zapahnjena. Na njih je visel listek z besedami: Inuje je ves dan v vojašnici — obiščite ga tam. Poročnik je sunkoma odprl vrata in v publikoma vrgel z nog škornje, da ne bi umazal s cestnim blatom rumenih rogožin v stanovanju. Nuditi se mu je strašen prizor. Cvetiča mlada žena je ležala na tleh mrtva. Zaboda se je bila z nožem v vrat, kjer je zijala smrtna rana. Pred samomorom si je bila še po japonski šegi zvezala nogi nad kolena da ne bi je našli ljudje v nedosojni pozi. Pokojnica je bila oblečena v najlepši kimono, rogožine pa je pokrila z velikimi belim prtom, da ne bi se umazale z njegovo krvjo. Tudi pisemce je ležalo zraven samomorilke.

Njegova vsebina je bila ta-le: — Ne najdem besed, da bi izrazila svoje veselje in srčno. Odnahaj na junaško pot v Mandžurijo! Slišala sem, da je tam zelo mrzlo. Ker si sibelega žolodeca, se resno bojim za tvoje zdravje. Pazl, da ne zboliš!

Tudi svojemu očetu je pisala gospa Inuje, da odhaja v smrt zaradi tega, da bo njen mož popolnoma prost in mu ne bo treba skrbeti za ženo.

Poročnik Inuje je šel takoj v vojašnico in je javil dogodek svojemu predstojniku. Ta je dejal: — Dovoliti bi vam moral dopust za pogreb, ampak tega nočem storiti, kajti junaška smrt vaše žene bi bila v tem primeru brez pomena. Jutri odinete na bojišče.

Inuje je bil odvrnil s strogim obrazom: — Odhajam v Mandžurijo na bojišče, kjer bom storil vse po svojih najboljših močeh, da bo moja pokojna žena lahko zadovoljna z menoj.

Gospo Inuje so pokopali v vojaškimi častmi. Nad 60.000 ljudi je prišlo pred njeno žaro in njeno silno kadilo in častilo njeno junaštvo.

KLUB MOLKA

V Londonu imajo popularen "Club of Silence". V prostorih tega kluba ne sme noben član spregovoriti besede, zato je ta klub edinstven v tem, da se v njem ne porajajo in iz njega tudi ne raznašajo čenče. O tem klubu priobčujejo angleški listi naslednje: morda ne povsem resnično, ampak vsekakor zanimivo — zgodbo:

Primerilo se je, da so v klub vdrl razbojnik. S krikom "Roke kvišku!" so pozvali člane, naj se udajo. Molče so člani dvignili roke in pustili, da so jih razbojnik oplenil do zadnje pare. Tedajci pa je prišlo enemu izmed navzočih na um, da bi bilo dobro opozoriti redarja, ki je stal na trgu pred hišo, kaj se je zgodilo. Šel je, odprl okno, in zavpil na pomoč. Vsa četrtr je bila alarmirana in policija je razbojnika kmalu polovila. Za člana, ki je opozoril oblast na dogodek, pa je imelo to opozorilo precej neugodne posledice. Kdubov odbor je ugotovil, da se je mož pregrešil proti načelom, ki morajo biti vsakemu klubovnemu članu sveta, zato ga je zadel kazen z izključitvijo.

ZENA NA OBROKE

Pri nekkih srednjeafriških rodovih vlada še zmerom običaj, da si mož je ženo kupijo. Snubec se poda k očetu svoje izvoljenke in ga vpraša, koliko bi hotel za svojo hčer. A tudi v temni Afriki rassaja gospodarska kriza, dekleta težko najdejo moža, ki bi bil zmogel takojšnjega plačila. Sila kola lomi in zato so moral očete seči po zaslihih sredstvih. V Osrednji Afriki dobili danes ženo ne samo za plačilo, temveč celo z olajšanimi plačilnimi pogoji — na obroke. Moški plača samo prvi obrok. Če se žena pri delu ne izkaže vreden svoje cene, plačevanje nadaljnjih obrokov enostavno ustavi in jo pošlje očetu nazaj.

PODLA BREZVESTNOST STAREGA SLEPARJA

LJUBLJANA, 4. februarja.

Pri gospe Krejčijevi na Kongresnem trgu je pred meseci vstopila v službo mlada Vlasta, o kateri gospodinja prav gotovo ni slutila, da bo postala takorekoč zli duh in da ji bodo dogodki, za katere je bila ta služkinja izrabljena, uničili njen duševni mir, obenem pa, da ji bo pretela tudi visoka imaterialna škoda.

Gospa Krejčijeva je imela sina Rudolfa, ki je odšel k vojakom takoj ob pričetku svetovne vojne. Bil je na ruskem bojišču, odkoder je prišla žalostna vest, da je padel. Mati ni mogla in ni mogla verjeti. Leta pa so minevala in ker o sinu ni bilo nikakega glasu, se je naposled sprizajnila z usodo.

Pred dobrim mesecem pa se je vse spremenilo. Lpega dne v januarju je gospa Krejčijeva dobila pismo, pisano z Dunaja. V pismu z nečitljivim podpisom je bila natančno popisana usoda njenega sina Rudolfa iz zagotovilo, da sin živi v Rusiji, v ujetništvu. Mati zopet kar ni mogla verjeti novici, čeprav so bile v pismu navedene take podrobnosti, da je bil skoro vsak dvom o verodostojnosti piševe trditve izključen. V pismu je stalo tudi, da se bo naslednje dni zglasil pri njej v Ljubljani neki gospod, ki bo povedal se druge zanimive novice in označil tudi možnost, kako rešiti sina in ga spraviti zopet v domovino.

In res. Pred nekaj dnevi se je zglasil pri gospe Krejčijevi na stanovanju tako težko pričakovani gospod. Za uvod je zopet odločno zatrdil, da njen sin Rudolf živi in samo hrepeni priti domov. Naslikal je gospe njegovo usodo v Rusiji s tako živimi barvami ter ji omenjal tudi vse mogoče podrobnosti iz njegovega prejšnjega življenja in domači hiši, kakor da mu jih je pripovedoval Rudolf sam. Ko ji je naštel celo vrsto malenkosti, ki so pričale o popolni informiranosti neznanca, je pričel naglašati težave, ki bodo nastale, ako hoče mati sina rešiti. Slednjič ji je zaupal, da bi to stalo mater polnih 100 tisoč Din, toda on da ji jamči, da bo Rudolf že v dobrih dveh tednih spet pri njej v Ljubljani.

Česa ne žrtuje blaga mati, da reši in pridobi sina zopet nazaj! Skoro se je gospa Krejčijeva odločila, da plača tako visoko vsoto. Z neznancom, ki se ji je predstavil

seveda pod napacnim imenom, se je nato se parkrat pogovorila in bližaj se je dan, ko bi imel tuji mož prejeti denar.

Medtem pa je zavezo po naključju izvolhala policija, ki je močno dvomila v resničnost neznančevih napovedi. Pričela se je zanj prav intenzivno zanimati in kmalu dognala, da gre za skrajno spretno zasnovano sleparijo. Medtem, ko so se vrstili sestanki med gospo in neznancom, je dognala policija, da ticijo za stvarjo se dve ali tri osebe, s katerimi se je neznanec tudi shajal. Sestanki so se vršili po raznih kavarnah in gostilnicah, pa tudi na prostem okrog Prešernovega spomenika ali v Zvezdi. Sleparjem so sledili policijski organi in sinoči in danes doplodne so bile izvršene aretacije.

Padla sta v roke pravice predvsem dva širokopotezna in nevarna sleparja. Prvi je 50letni France Hladnik, bivši lesni manipulant, ki je šele nedavno prišel iz 18mesečne ječe. V zaporu je sedel zaradi falzificiranja 20procentnih bonov, ki jih je dajala država ob priliki zamenjave kron v dinarsko valuto in ki jih je pred par leti zopet prejela za vplačilo davkov. Hladnik, ki je predsedal skupno nad pet let ječe in to najprej zaradi ponarejanja menic in vrednostnih papirjev sploh, se je bil takrat lotil falzificiranja bonov, ki jih je prodajal opremljene s popolnoma preduraganimi številkami raznim trdkam, da so z njimi lahko plačale davke.

Njegov tovariš je 44letni Albert Besednjak iz Trsta, ki se je sam nahajal svojetasno v davčni službi, nato pa je propadel in bil pred leti zaloten v družbi nekkih komplicev v Splitu, ko so nameravali skupno vdreti v železno blagajno.

Tretjega pajdaša policija ni aretirala, ker se je izkazalo, da se je sredi uvedene akcije proti gospe Krejčijevi premislil in je po svoje služil policiji. Pač pa je bila danes aretirana tudi služkinja pri gospe Krejčijevi Vlasta H., ki je Hladnikova sorodnica in sta jo Hladnik in Besednjak izrabila za svoj mračni, podli naklep.

Vlasta je bila doznala od gospe same vse podrobnosti o sinu Rudolfa. Morda niti ne v zli numeraciji je nato pripovedovala Hladniku, ki pa je takoj zasnoval načrt.

POZOR, ROJAKI

Iz naslova na listu, katerega prejimate, je razvidno, kdaj vam je naročnina pošla. Ne čakajte toraj, da se Vas opominja, temveč obne, viite naročnino ali direktno, ali pa pri enem sledečih naših zastopnikov

CALIFORNIA Fontana, A. Hochevar San Francisco, Jacob Loushin COLORADO Denver, J. Schutte Pueblo, Peter Culig, A. Saftić Salida, Louis Costello Walsenburg, M. J. Bayuk INDIANA Indianapolis, Louis Banich ILLINOIS Aurora, J. Verbich Chicago, Joseph Blish, J. Bevdč, Mrs. J. Lukanič, Andrew Spillar Cicero, J. Fabian Joliet, A. Anzelc, Mary Bambich, J. Zaletel, Joseph Hrovat La Salle, J. Spelich Mascoutah, Frank Augustin North Chicago, Anton Kobal Springfield, Matija Barborich Waukegan, Jože Zelenc KANSAS Girard, Agnes Močnik Kansas City, Frank Žagar MARYLAND Steyer, J. Černe Kitzmiller, Fr. Vodopivec MICHIGAN Calumet, M. F. Kobe Detroit, Frank Stular MINNESOTA Chisholm, Frank Gouže, Frank Pucelj Ely, Jos. J. Peshel, Fr. Sekula Eveleth, Louis Gouže Gilbert, Louis Vessel Hibbing, John Povše Virginia, Frank Hrvatic MISSOURI St. Louis, A. Nabrgoj MONTANA Klein, John R. Rom Roundup, M. M. Panlan Washoe, L. Champa NEBRASKA Omaha, P. Broderick NEW YORK Gowanda, Karl Sternha Little Falls, Frank Masle OHIO Barberton, John Balant, Joe Hill Cleveland, Anton Bobek, Chas. Karlinger, Jacob Resnik, John Slapnik, Frank Zadrnik

seveda pod napacnim imenom, se je nato se parkrat pogovorila in bližaj se je dan, ko bi imel tuji mož prejeti denar.

Medtem pa je zavezo po naključju izvolhala policija, ki je močno dvomila v resničnost neznančevih napovedi. Pričela se je zanj prav intenzivno zanimati in kmalu dognala, da gre za skrajno spretno zasnovano sleparijo. Medtem, ko so se vrstili sestanki med gospo in neznancom, je dognala policija, da ticijo za stvarjo se dve ali tri osebe, s katerimi se je neznanec tudi shajal. Sestanki so se vršili po raznih kavarnah in gostilnicah, pa tudi na prostem okrog Prešernovega spomenika ali v Zvezdi. Sleparjem so sledili policijski organi in sinoči in danes doplodne so bile izvršene aretacije.

Padla sta v roke pravice predvsem dva širokopotezna in nevarna sleparja. Prvi je 50letni France Hladnik, bivši lesni manipulant, ki je šele nedavno prišel iz 18mesečne ječe. V zaporu je sedel zaradi falzificiranja 20procentnih bonov, ki jih je dajala država ob priliki zamenjave kron v dinarsko valuto in ki jih je pred par leti zopet prejela za vplačilo davkov. Hladnik, ki je predsedal skupno nad pet let ječe in to najprej zaradi ponarejanja menic in vrednostnih papirjev sploh, se je bil takrat lotil falzificiranja bonov, ki jih je prodajal opremljene s popolnoma preduraganimi številkami raznim trdkam, da so z njimi lahko plačale davke.

Njegov tovariš je 44letni Albert Besednjak iz Trsta, ki se je sam nahajal svojetasno v davčni službi, nato pa je propadel in bil pred leti zaloten v družbi nekkih komplicev v Splitu, ko so nameravali skupno vdreti v železno blagajno.

Tretjega pajdaša policija ni aretirala, ker se je izkazalo, da se je sredi uvedene akcije proti gospe Krejčijevi premislil in je po svoje služil policiji. Pač pa je bila danes aretirana tudi služkinja pri gospe Krejčijevi Vlasta H., ki je Hladnikova sorodnica in sta jo Hladnik in Besednjak izrabila za svoj mračni, podli naklep.

Vlasta je bila doznala od gospe same vse podrobnosti o sinu Rudolfa. Morda niti ne v zli numeraciji je nato pripovedovala Hladniku, ki pa je takoj zasnoval načrt.

seveda pod napacnim imenom, se je nato se parkrat pogovorila in bližaj se je dan, ko bi imel tuji mož prejeti denar.

Medtem pa je zavezo po naključju izvolhala policija, ki je močno dvomila v resničnost neznančevih napovedi. Pričela se je zanj prav intenzivno zanimati in kmalu dognala, da gre za skrajno spretno zasnovano sleparijo. Medtem, ko so se vrstili sestanki med gospo in neznancom, je dognala policija, da ticijo za stvarjo se dve ali tri osebe, s katerimi se je neznanec tudi shajal. Sestanki so se vršili po raznih kavarnah in gostilnicah, pa tudi na prostem okrog Prešernovega spomenika ali v Zvezdi. Sleparjem so sledili policijski organi in sinoči in danes doplodne so bile izvršene aretacije.

Padla sta v roke pravice predvsem dva širokopotezna in nevarna sleparja. Prvi je 50letni France Hladnik, bivši lesni manipulant, ki je šele nedavno prišel iz 18mesečne ječe. V zaporu je sedel zaradi falzificiranja 20procentnih bonov, ki jih je dajala država ob priliki zamenjave kron v dinarsko valuto in ki jih je pred par leti zopet prejela za vplačilo davkov. Hladnik, ki je predsedal skupno nad pet let ječe in to najprej zaradi ponarejanja menic in vrednostnih papirjev sploh, se je bil takrat lotil falzificiranja bonov, ki jih je prodajal opremljene s popolnoma preduraganimi številkami raznim trdkam, da so z njimi lahko plačale davke.

Njegov tovariš je 44letni Albert Besednjak iz Trsta, ki se je sam nahajal svojetasno v davčni službi, nato pa je propadel in bil pred leti zaloten v družbi nekkih komplicev v Splitu, ko so nameravali skupno vdreti v železno blagajno.

Tretjega pajdaša policija ni aretirala, ker se je izkazalo, da se je sredi uvedene akcije proti gospe Krejčijevi premislil in je po svoje služil policiji. Pač pa je bila danes aretirana tudi služkinja pri gospe Krejčijevi Vlasta H., ki je Hladnikova sorodnica in sta jo Hladnik in Besednjak izrabila za svoj mračni, podli naklep.

Vlasta je bila doznala od gospe same vse podrobnosti o sinu Rudolfa. Morda niti ne v zli numeraciji je nato pripovedovala Hladniku, ki pa je takoj zasnoval načrt.

Euclid, F. Bajt Girard, Anton Nagode Lorain, Louis Balant in J. Kurše Niles, Frank Kogovšek Warren, Mrs. F. Raehar Youngstown, Anton Kikelj OREGON Oregon City, Ore., J. Koblar PENNSYLVANIA Ambridge, Frank Jakša Bessemer, Mary Hirbar Braddock, J. A. Germ Bridgeville, W. R. Jakobek Broughton, Anton Ipavec Claridge, A. Yerina Conemaugh, J. Brezovec, V. Ročanek Crafton, Fr. Machek Export, G. Previč, Louis Zupan. čič, A. Skerij Farrell, Jerry Okorn Forest City, Math Kamin Greensburg, Frank Novak Homer City in okolico, Frank Fe. renchack Irwin, Mike Paushek Johnstown, John Polantz, Martin Koroshetz Krayn, Ant. Tauželj Luzerne, Frank Balloch Manor, Fr. Demshar Meadow Lands, J. Koprivšek Midway, John Züst Moon Run, Frank Podmilšek Pittsburgh, Z. Jakše, Vinc. Ark. J. Pogacar Presto, F. B. Demshar Reading, J. Pezdirc Steelton, A. Hren Unity Sta. in okolico, J. Skerij, Fr. Schifrer West Newton, Joseph Jovan Willock, J. Peternej UTAH Helper, Fr. Krebs WISCONSIN Milwaukee, Joseph Tratak in Jos. Koren Sheboygan, John Zorman WEST ALLIS Frank Skok WYOMING Rock Springs, Louis Taucher Diamondville, Joe Rollec

Poziv!

Izdajanje lista je v zvezi z velikimi stroški. Mnogo jih je, ki so radi slabih razmer tako prizadeti, da so nas naprosili, da jih počakamo, zato naj na oni, katerim je mogoče, poravnajo naročnino točno.

Uprava "G. N."

kako bi osleparil nesrečno gospo za celih 100 tisočakov. Hladnik je poiskal Besednjaka, s katerim sta se našla v Zagrebu in sta skupno pretetala vse možnosti okoriščenja z ljubeznivo matere do pogrešanega sina. Točno dogovorjena sta se vrnila v Ljubljano in pričela z operacijami. Skupaj sta spisala tudi usodno pismo, ki ga je dobila gospa Krejčijeva v početku januarja z Dunaja.

Pri aretaciji obeh nevarnih sleparjev pa je prišla policija na sled še drugi veliki sleparji, ki jo je nameraval izvesti Fran Hladnik. Na poti do policije je namreč Hladnik naenkrat posegel v žep in v temi odvrgl neko knjižico, kar je detektiv opazil. Pobral je knjižico in ugotovil, da je to vložna knjižica nekoga ljubljanskega denarnega zavoda z vpisano vlogo 96.462 Din. Policija se je seveda takoj zanimala, odkod more imeti Hladnik, ki je predsedal toliko let v ječi, tako visoko vsoto denarja. V zavodu, kjer so se informirali in kjer naj bi bil denar naložen, pa so se nemalo začudili, kajti vlagatelj baš s tako vsoto in na ime Frana Hladnika sploh niso poznali. Preiskava je lahko kmalu dognala, da gre tudi v tem primeru za drzen falzifikat: Hladnik, ki je pri zaslišanju priznal, da je on napravil načrt za osleparjenje gospe Krejčijeve, je tudi izpovedal, da je prvotno vložil v denarni zavod samo 30 Din, nakar je vse skupaj izbrisal, vpisal svoje ime in še vsoto 96.462 Din. Nameraval je dvigniti s ponarejeno knjižico večje vsote v kakem denarnem zavodu izven Ljubljane, nakar bi pobegnil z njo in z denarjem, ki ga je hotel dobiti od gospe Krejčijeve.

Precej odkritosrčen je bil pri zaslišanju tudi Albert Besednjak, ki je sprva nerad, pozneje pa kar po vrsti povedal svoje grehe. Hladnikovi grehi pa s tem, da je priznal obe slepariji, se niso bili znani vsi. Naenkrat je na policiji zahtevala aretirana Vlasta zasliševalnega uradnika in povedala, da je o Hladniku, za katerega je sprva mislila, da je samo njen sorodnik, zadnji čas izvedela, da je njen oče. In je izjavila, da naj ga povrh vsega obtožijo še zaradi krvoskruststva...

Oni naši ljudje, ki nameravajo v bližnji bodočnosti potovati v stari kraj, naj stopijo v stik s potniškim agentom Cunard družbe ter naj si zamajojce prostore za velikonočni izlet v centralno Evropo, ki se bo vršil na krasnem parniku "Berengariji" dne 4. marca iz New Yorka. Cene na tem hitrem parniku so jako nizke.

Cunard Line, ki je prepeljala največ naših ljudi v staro domovino, je izbrala za to priliko "Berengarijo", ki je eden najboljših najhitrejših in najbolj razkošnih parnikov te družbe. Vsak, kdor se je vozil na njem, je bil zadovoljen.

"Berengaria" pluje po najkrajši poti, tako da imajo potniki več časa preživeti v družbi svojih domačih. S tem izletom se bo podalo v domovino več rojakov, ki bodo tam počakali, da se bodo vrnili v Ameriki boljši časi.

Izlet se bo vršil pod osebnim vodstvom Mr. Jamesa J. Vodaka, izvežbanega potniškega agenta Cunard Line

VSE SE PREBOLI ROMAN IZ ŽIVLJENJA Za Glas Naroda priredil I. H.

35 (Nadaljevanje.)

Zakaj me tako mučiš, oče? Ali imenuješ to mučenje? Saj si mi bila vedno dobra, Greta; zakaj hočeš tedaj zapreti svoje oči pred tem, kar se ne more več izpremeniti? Moj brat in jaz bova umrli brez bližnjih dedičev. Zato pa dobijo naše bogato premoženje ljudje, katere cenimo. Mislim pa sem pri tem tudi na nekoga, da mu omogočimo zadostna sredstva, da se izpopolni v svojem znanju. Vsa barva izgine iz njenega obraza in prvič se izplazi tiho iz njenih ust, ime, ki ga že dolgo ni imenovala: — Joško Ahčin! — Da, on, — priklina stari gospod. — In — dovoli, da ti nekaj zaupam. Jaz sem bil, ki mu je ugledil njegovo življenjsko pot in mu pripomogel do solanja. Toda on ne ve, da sem to jaz. Moj star, tovariš in prijatelj, ki je bil odvetnik, je pri tem posredoval. — Joško Ahčin! To ime jo je zopet zadržalo v preteklosti. Kolikokrat je mislila nanj! Kako rada bi zopet kaj slišala o njem. Toda vse je moralo biti pozabljeno — zato je premagala svojo željo, da bi vprašala po njem. — Kako mu gre? — vpraša tiho. — Bil je tako velik idealist. — To je še vedno. Godi se mu dobro. O njem lahko kaj več izveš. Ali ti je mogoče premučeno? — Ne, oče — Pogleda ga s čistimi, resnimi očmi. — Ker si ž imenoval njegove ime, ti pošteno rečem, da me veseli, ako mi mo reš o njem kaj povedati. Bil je tako dober in tako nesebičen, da ta kega le redkodaj moreš najti. — Neizmerno te je ljubil. Ne veš, kaj je vse za tebe storil. Danes pa ti hočem povedati. Onega dne, ko sem te našel, je bil pri baronu Kamnikarju v Gradcu in ga je poklical na odgovor. — Oče! — S krikom ji šine skozi ustnice. — To, to je naredil — o! — Svojo roko položi preko oči in tresoč se po celim telesu, posluša, ko ji sodniški svetnik v kratkih besedah pove o Joškovem resnem in trdem nastopu pri Urhu. Postal je njen zagovornik in oni... Pekoče ji šine rdečica v lice. — Videl sem Joško ta vsega obupanega, ko si ležala bolna in ni bilo upanja, da ozdraviš. Kako se je zavzel za tvojo mater, ki je bila prve dni tvoje boleznii vsa obupana. Smilil se mi je, kajti vedno imam veliko usmiljenje za mladii ljudmi. Takoj sem izvedel o njegovih bodočih načrtih in veselilo me je, kako resno je delal na to, da se mu načrti uresničijo. Visoko v hribih je po svojem načrtu postavil hišo, ki naj bi bila njegova šola. Brez premisleka je vanjo vtaknil vse svoje premoženje. Kmalu pa je moral poslopje povečati. Ker ni imel sredstev, sem mu jaz dal, kar je potreboval. Ne ve pa, da je prišla pomoč od me ne. Kot sem že prej omenil, me je k temu napeljal moj prijatelj in sedaj mi je znano, da je Joško izvanredno dober učitelj in more uresničiti svoje načrte. — Oče, to si ti storil, — jaz pa ves čas nisem o tem ničesar vedela, — pravi Margareta. Z lahnim nasmehom presliši stari gospod te besede. — Ako te zanimajo slike njegove šole, jih najdeš v tem ovitku. Roke se ji tresejo, ko drži slike. Tu je priprosta, prijazna hiša, do katere je imelo dostop solnce, svetloba in zrak od vseh strani, sredi vrta blizu gozda. Druge slike so kazale notranjost hiše: šolske sobe, telovadnico, spalnice in delavnice v različnih oddelkih, za rezbarijo, mizarstvo, knjigovodstvo, ključavničarstvo itd. Okoli hiše je vrt, katerega so morali obdelovati učenci. Margareta gleda z velikim zanimanjem, najbolj pa še dve majhni sličici, ki ste predstavljali Joškovo pisarno, nato še slike, na katerih je bil Joško s svojimi učenci v telovadnici in na vrtu. Tako velik in zdrav in mlad, skoro sam otrok med otroci. Svoje mladosti se ni izgubil, in jo bo tudi najbrže za vedno ohranil. Tako živa je zopet postala preteklost. Sama si je mislila, da koračka z njim skozi gozd, slišala ga je govoriti o njegovih načrtih za bodočnost, in srce se ji je razširilo ter se razgredo v spominu na one lepe, brezskrbne, jasne dneve. Koliko hvaležnosti mu je bila dolžna! Igraje si je svoje znanje z njegovim razširila. Zahrepenela je po času, ko ji je bil Joško Ahčin njen najzvestejši prijatelj, čutila je, da je izgubila nekaj lepega, kar se ne bo nikdar več vrnilo. — Da bi mi bil saj kdaj kaj povedal, oče, — pravi tiho Margareta. — Težko mi je bilo molčanje, hčerka moja, vrjemi mi. Toda ti sama nisi hotela ničesar več slišati. Margareta priklina. Da, res je bilo tako. — Ne izmerno me veseli, da so se njegovi idealni načrti uresničili, pravi Margareta, še vedno gledajoč slike. — Vzgojil bo najplemenitejša človeška bitja; česar se bo dotaknil, bo postalo zlato. Meni to ni neznano; kolikokrat mi je pripovedoval o svojih načrtih. Sama sem se uživila v nje. In da si mu ti pomagal, da se mu je vse uresničilo, — o ljubi oče, kako sem ti hvaležna za to. Margareta gladi roke starega gospoda in ljubeznjivo pritiska ustnice na njegove lice. — Za tuje ljudi si toliko storil. — Kaj to pomeni "tuji ljudje"? Noben človek ne bi smel drugemu biti tuj. Mi vsi smo bratje in vsak mora drugemu pomagati. — Kot si storil ti, O, kaj bi se bilo zgodilo z menoj brez tebe! Za vedno sem tvoja dolžnica. — Moja pridobitev je bila večja. Mojo starost si mi razjasnila na nepopisljiv način, da nisem ostal sam. Največja žalost na starost je biti sam. Pred tem pa si me ti obvarovala. Postala si mi moja ljubljna hčerka. Polagoma položi Margareta slike v ovitek. Gospod jo prime za roko. — Še nekaj, hčerka moja, še nekaj bi ti rad povedal, — mu pride počasi skozi ustnice. — Dr. Ahčin — je že tri leta poročen. — Poročen? Presenetilo jo je. Na to ni mislila. Čutila je malo bolečino in razočaranje. Da, prav gotovo je bilo tako. Toda občutila je tudi neko olajšanje: v svoji notranjosti je obračunal z njo, tako da je mogla svojo zavest o kakem grehu proti njemu izbrisati. Dobro za njo, še boljše za njega. — Ra, Greta; za tako podjetje je potrebna gospodinja. Spočetka je bila mati edina ženska v njegovi otroški državi. Ko pa je pred petimi leti nenadoma umrla, se je moral odločiti za ženitev. Pred vsem, ker je hotel tudi sam imeti otroke in jih vzgojiti. — Ali mu je bila ta želja izpolnjena? Ali je srečen? — vpraša tiho.

— Srečen? Ne vem. Mislim, da je zadovoljen. Od njegove strani je to bila bolj prijateljska ženitev; gospa pa mu je zelo naklonjena. Lepa je, zdrava in zelo podjetna. Nekaj časa je bila bolniška strežnica. Mislim, da je dve leti starejša kot on. Imata tudi dva otroke, dvojčka, stara dve leti. Margareta molči. Kar je izvedela, jo je vendar presenetilo in morala je še vse, mirno premisliti. — Veseli me, da se Jošku godi dobro in da je dosegel, kar si je želel. Toda za svoje pesnikovanje najbrže ne bo več imel časa, kar je velika škoda. Tako nadarjen je bil. Stari gospod se lahko nasmeje. — Mogoče si vendar kaj brala o njem. Pred dvema letoma je zela uspešno stopil v javnost s svojim prvim delom; izdal je zbirko pesmi in sedaj novelo. Iz gotovega vzroka je izdal svoje knjige pod drugim imenom. — Čigar pesmi v zbirki "Jutranja zarja" govore tako močno in zaupno meni, kot nobena druga knjiga. — poseže Margareta nazlo vmes. — Seveda sem njegove pesmi brala in ne samo enkrat, temveč večkrat, ker je tolikokrat spominjalo na nekatero dni. In to ti Joško Ahčin? Koliko presenečenje! — Veselje je zvenelo iz vsake njene besede. Zdej je tako daleč, kakor si je sa miželel. — In njegova zbirka novel "Svetli dan" — — "Svetli dan" — ravno nasprotno noveli "Ljudje v polmraku", govori sama pri sebi in vsa preteklost ji stoji kot živo telo pred očmi. — In kar te bo še najbolj zanimalo — pri tukajšnjem gledališču je tudi predložil svojo najnovejšo igro. Margareta naglo odgovori: — Tam pa bom jaz igrala. — Saj igra še vendar ni sprejeta. — Ako je vložil svojo igro, je tudi vredna, da jo igrajo, mnogo bolj kot kaj drugega, kar igrajo. Njegovo delo je dobro. Gledališče je bilo vedno njegovo skrivno veselje. Margareta opazi, kako je stari gospod trudno zatislil oči. Razgovor ga je gotovo utrudil in bilo je bolje pustiti ga nekaj časa samega. — Oče, ali mi dovoliš, da z vrta vzamem nekaj cvetlice, bezga, zvončice, šmarncie, da poneseš šopek na grob matere? Ali mi dovoliš eno uro časa? — vpraš Margareta. — Da, samo poldi. Ljubeznjivo jo pogladi po glavi in Margareta ga poljubi na lice. V brezmejni ljubezni gleda za njo, ko gre po stopnicah na vrt po cvetje. Da, usoda mu je naklonila dobroto, da mu je pripeljala na starost v tolažbo to dekle. Margareta stoji pri grobu svoje matere, poraščenem z bršljanom. Kako naglo je šla od nje. In niti vedela ni. Šele po nekaj tednih so ji polagoma povedali, da jo je naglo in milostljivo zadela kap. O, kadar je mislila na ta čas! (Dalje prihodujič.)

NEWYORŠKO BOGASTVO NA ŠIROKO RAZDELJENO. V teh dneh ljudje dosti slišijo o potrebi skoro enake razdelitve bogastva. O tem predmetu se je že dosti razpravljalo in se ga je precej pretiravalo. Mutual Savings Bank vloge v New Yorku razkrivajo presenetljivo širjenje državnega bogastva. Vloge vseh bank v državi znašajo \$14.815.654.000 in v to so vsište tudi Mutual Savings Banke, ki imajo vlog za \$5.118.085.969, torej 34 odstotkov vseh vlog. Z drugimi besedami rečeno, vloge povprečnih moških in žensk, ki v nobenem slučaju ne znašajo več kot \$7.500, tvorijo več kot eno tretino vsega denarja, ki je naložen v bankah države New York. To je posebno značilno z ozirom na enako razdelitev. — Izmed 12.588.066 ljudi v državi, jih ima 44 odstotkov vloge v svojih Mutual Savings Bankah. Vseh voznikov je 5.564.693. Da lahko pojмимо to enakomerno razdelitev ugotovimo, da je skoro vsaka bančna vloga posledica štednje več kot ene osebe. Iz poročil urada za ljudsko štetje, je razvidno, da sestoji povprečna ameriška družina iz štirih oseb. Ako promatramo naprej, pride mo do zaključka, da znaša povprečna bančna vloga \$855.38. Na prvem mestu je Albanj, kjer je sorazmerno največ Mutual Savings vlog. V času, ko se je zmanjšala vrednost skoro vseh stvari, je značilno, da ni bilo v državi niti ene Mutual Savings banke, ki ne bi plačala svojih rednih dividend, ki so znašale povprečno po 4.05 odstotka.

SHIPPING NEWS. 23. aprila: Cleveland, Hamburg, Cherbourg, Rotterdam, Boulogne sur Mer, Rotterdam. 27. aprila: Aquitania, Cherbourg. 28. aprila: Hamburg, Cherbourg. 29. aprila: Columbus, Cherbourg, Bremen. 30. aprila: Ile de France, Havre, Volendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam. 25. februarja: Albert Ballin, Hamburg, Cherbourg, New Amsterdam, Boulogne sur Mer, Rotterdam. 26. februarja: Mauretania, Cherbourg. 27. februarja: Europa, Cherbourg, Bremen. 3. marca: Hamburg, Cherbourg. 4. marca: Ile de France, Havre, Berengaria, Cherbourg. 9. marca: Bremen, Cherbourg, Bremen. 10. marca: Deutschland, Hamburg, Cherbourg. 11. marca: Majestic, Cherbourg. 14. marca: Augustus, Lubrovanik in Trst. 17. marca: New York, Hamburg, Cherbourg, Europa, Cherbourg, Bremen. 18. marca: Olympic, Cherbourg. 22. marca: Ile de France, Havre. 23. marca: Rotterdam, Boulogne sur Mer, Rotterdam. 24. marca: Albert Ballin, Hamburg, Cherbourg, Bremen, Cherbourg, Bremen. 25. marca: Mauretania, Cherbourg. 29. marca: New Amsterdam, Boulogne sur Mer, Rotterdam. 31. marca: Hamburg, Hamburg, Cherbourg. 2. aprila: Milwaukee, Hamburg, Cherbourg, Volendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam. 6. aprila: Europa, Cherbourg, Bremen. 7. aprila: Aquitania, Cherbourg. 8. aprila: Deutschland, Hamburg, Cherbourg. 8. aprila: Ile de France, Havre. 9. aprila: Volendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam. 13. aprila: Bremen, Cherbourg, Bremen. 14. aprila: New York, Hamburg, Cherbourg. 15. aprila: Mauretania, Cherbourg. 20. aprila: Europa, Cherbourg, Bremen. 21. aprila: Albert Ballin, Hamburg, Cherbourg. 22. aprila: France, Havre.

V JUGOSLAVIJO Preko Havre Na Hitrem Ekspresnem Parniku ILE DE FRANCE 4. MARCA — 6. popoldne 22. Marca in 8. Aprila LAFAYETTE 15. Marca in 16. Aprila DE GRASSE 1. Marca in 5. Aprila 3. razred od Ljubljane in nazaj od \$174.00 naprej Za pojasnila in potne liste vprašajte naše pooblaščenega agente French Line 19 STATE STREET, NEW YORK. Do LJUBLJANE in nazaj TRETJI \$174 RAZRED. Moderna udobnost... Ne-prekosljiva služba... Tedenska odputja iz New Yorka... Pripravne in hitre železniške zveze od Hamburga do Ljubljane. Za pojasnila vprašajte lokalnega agenta ali HAMBURG-AMERICAN LINE 39 Broadway, New York.

Naznanilo in zahvala. S tužnim srcem naznanim sorodnikom, znancem in prijateljem tužno vest, da je dne 7. februarja 1932 moj brat — JOŽEF TOMEČ za večno zatislil oči na Hoversville, Somerset Co. Pokopan je bil 10. februarja na Hoversville na Narodnem pokopališču. Rojen je bil leta 1873 v Podložu na Notranjskem. V Ameriko je prišel leta 1900. — Tukaj zapušča brata Johna in Jacoba v starem kraju pa brata Matevža in Franceta. Lepo se zahvalim za izkazano čast in za vse, kar so mu dobrega storili v njegovi boleznii. Lepa hvala Mr. in Mrs. Malnar Mr. in Mrs. Valent, Mr. in Mrs. Bric, Mr. in Mrs. Paik, Mr. in Mrs. Skela in vsem ostalim. Ker ne vem njih imen, prosim, oprostite ker nisem vseh po imenu zapisal. Lepo se zahvalim za cvetlice in vence, ki ste mi jih darovali v zadnji spomin. Lepa hvala za avtomobile, ki ste jih dali brezplačno na razpolago. Posebna hvala Mr. in Mrs. Malnar, ki sta ga vzela k sebi v tem kritičnem času in mu stregla, kakor da bi bil član njihove družine. Še enkrat lepa hvala vsem skupaj. Zalujoci ostali: Brat JOHN in njegova družina v Johnstown; Brat JAKOB in njegova družina v Moon Run; Brata MATEVŽ in FRANC v starem kraju. Dragi brat Jožef, počivaj v miru in lahka naj Ti bo ameriška gruda!

CENA DR. KERNOVEGA BERILA JE ZNIŽANA Angleško-slovensko Berilo (ENGLISH SLOVENE READER) Stane samo \$2.— Naročite ga pri KNJIGARNI 'GLAS NARODA' 216 West 18th Street New York City

Preživite Velikonoč vesele s svojimi prijatelji v stari domovini s tem, da se pridružite našemu POSEBNEMU VELIKONOČNEMU IZLETU v JUGOSLAVIJO Na največjem ekspresnem parniku Cunard Črte BERENGARIA iz New Yorka preko Cherbourga 4. MARCA Potnike bo spremljal, kamor so namenjeni naš Mr. J. Vodak, ki temeljito pozna potrebe potnikov na potovanju. Potniki tretjega razreda se sedaj z veseljem poslužujejo na tem parniku razkošnih prostor bivšega Turističnega razreda. Zajamrte si takoj prostore. Vprašajte vašega lokalnega agenta ali CUNARD LINE 25 BROADWAY NEW YORK

Koledar za l. 1932... VSEBUJE poleg spisov dveh naših najboljših opazovalcev — Marka Rupnik in Franka Troha — dosti čtiva za ljubitelje povesti; tudi več zanimivih člankov, tehničnih razprav in drugih zanimivosti. Bogato je ilustriranih več člankov s slikami, ki bodo vsakega zanimali. Cena 50c Vpoštevajoč slabe gospodarske razmere, smo ga tiskali le omejeno število. Vemo, da boste popolnoma zadovoljni z letošnjim koledarjem in zaradi tega ne odlašajte, pač ga naročite še danes. Slovenic Publishing Company 216 West 18th Street New York, N. Y.

Mali Oglasi imajo velik uspeh. Prepričajte se!